

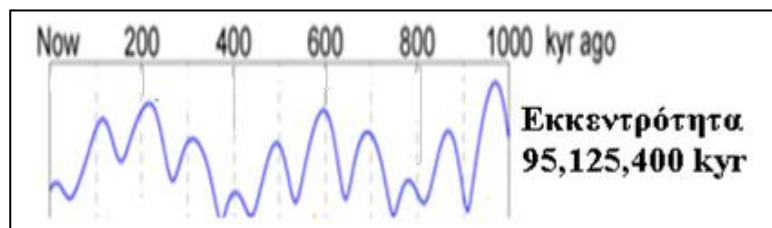
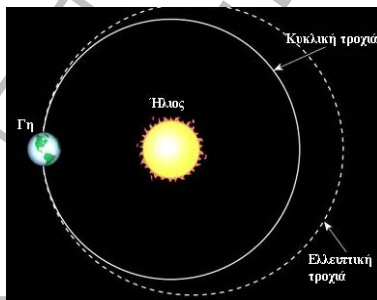
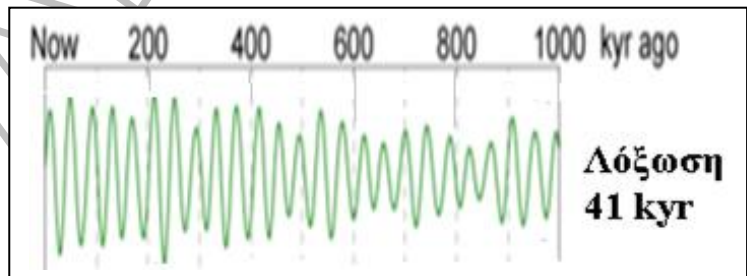
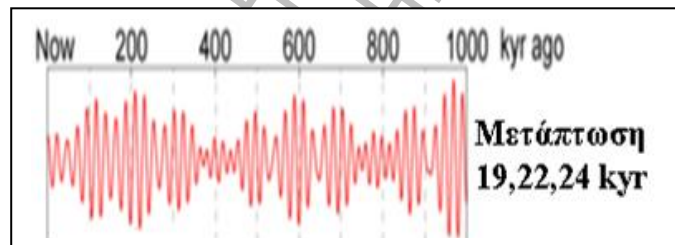
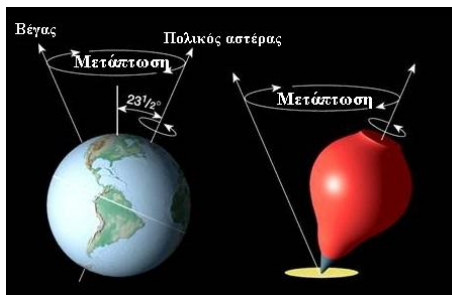
Τι είναι η κλιματική αλλαγή, συνέπειες, αντιμετώπιση.

1. Οι κλιματικοί μηχανισμοί.

Το κλίμα της Γης χαρακτηρίζεται **πάντα** από αλλαγές.

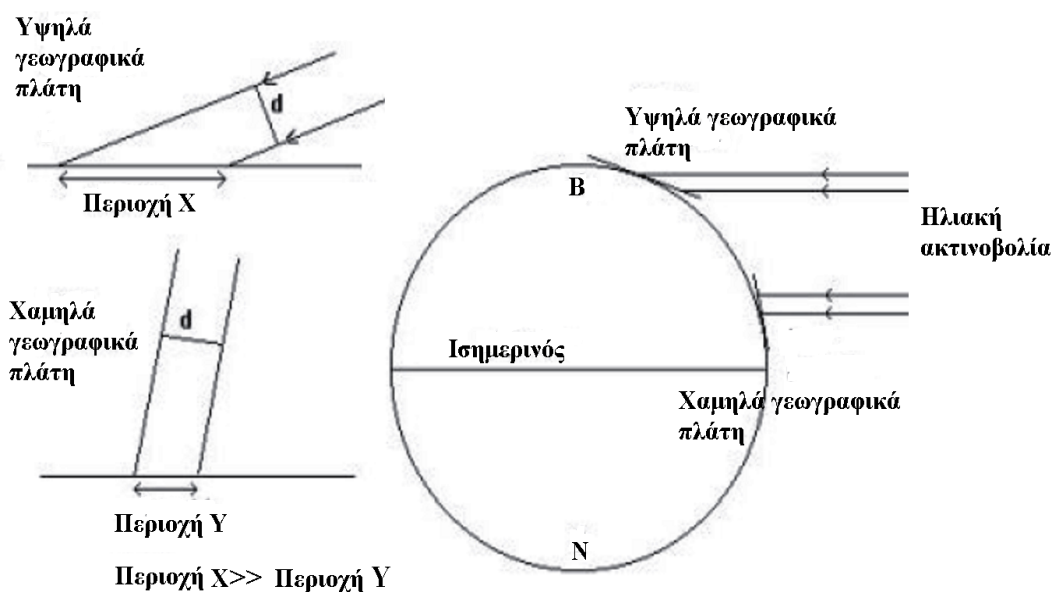
Οι κύριοι παράγοντες που ρυθμίζουν το κλίμα είναι:

-οι περιοδικές μεταβολές του άξονα της γης (μετάπτωση, λόξωση) και η ελλειπτική τροχιά της Γης γύρω από τον Ήλιο (εκκεντρότητα) καθορίζουν το ποσό της ηλιακής ενέργειας που λαμβάνεται.

-η ηλιακή δραστηριότητα, η οποία παρέχει περισσότερη ή λιγότερη ενέργεια στη Γη, ανάλογα με την ηλιακή δραστηριότητα (περιοδικές βραχυπρόθεσμες διακυμάνσεις /ηλιακές κηλίδες) και την απόσταση Γης / Ήλιου.

-η κλίση του πολικού άξονα σε σχέση με τις ακτίνες του ήλιου και το σφαιρικό σχήμα της Γης, που καθορίζουν τη κατανομή της ηλιακής ενέργειας στην επιφάνεια της γης έτσι ώστε οι πόλοι να λαμβάνουν λιγότερη ηλιακή ενέργεια από τις ζώνες του ισημερινού.

-η σύνθεση της ατμόσφαιρας, η οποία δρα στην ικανότητα του συστήματος να χρησιμοποιεί την ηλιακή ενέργεια.

- το μέγεθος και η θέση των ηπείρων και των ωκεανών στην επιφάνεια της γης, που επηρεάζουν την ανακατανομή της ενέργειας από τα χαμηλά γεωγραφικά πλάτη σε υψηλά γεωγραφικά πλάτη δια μέσου των ωκεάνιων ρευμάτων και των ανέμων.

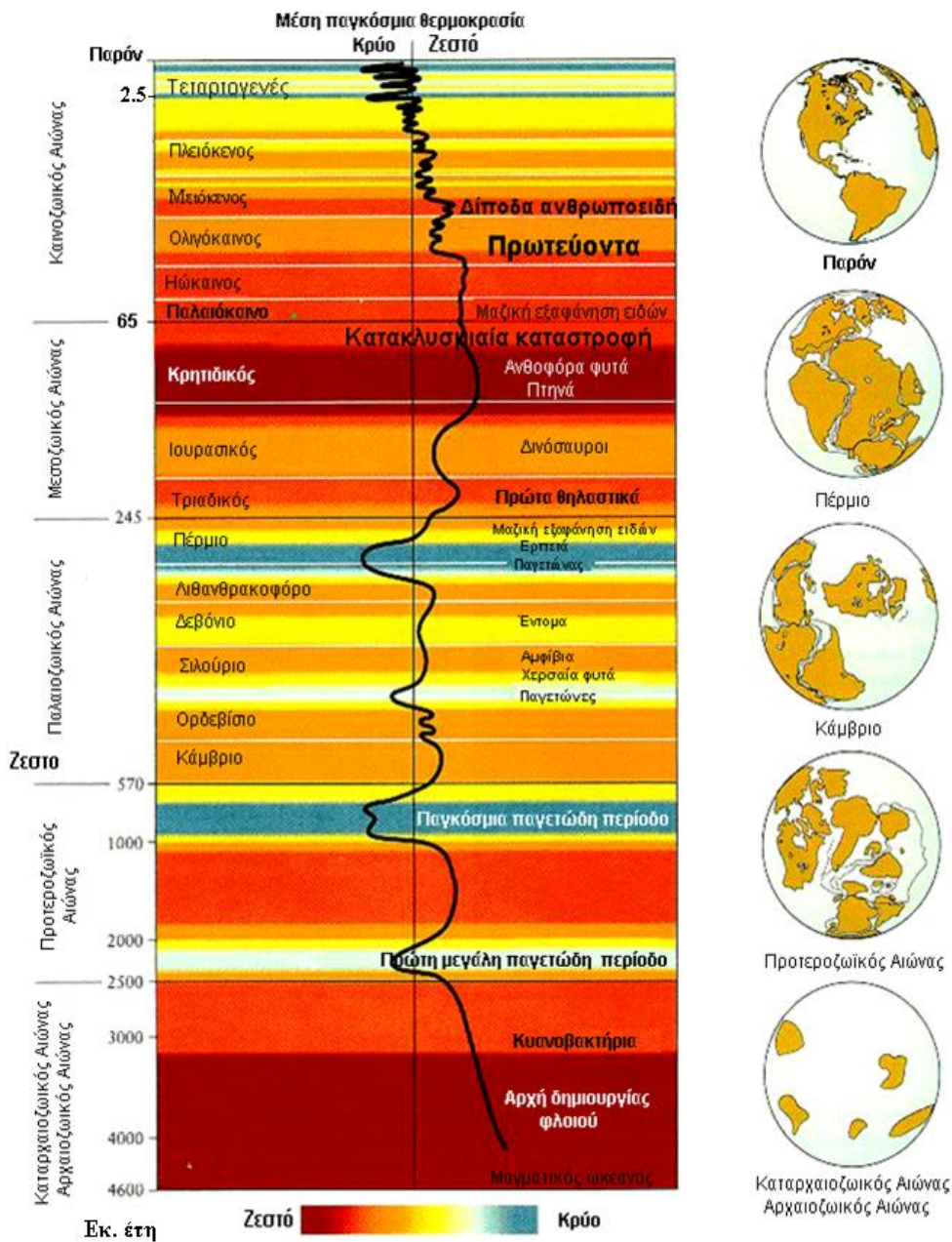
-γεωγραφικοί παράγοντες όπως το υψόμετρο, το έδαφος, η φύση του γεωλογικού υποστρώματος, που αποτελούν την αιτία των μικροκλιμάτων στο γενικότερο "κλίμα" ... Συμμετέχουν συνεχώς, αλλά σε πολύ μεταβλητές χρονικές κλίμακες.

Αυτοί οι παράγοντες, που συνθέτουν το κλιματικό σύστημα, προκαλούν τη κυκλοφορία του ατμοσφαιρικού αέρα και των ωκεανών, και δημιουργώντας τις διαδικασίες της εξάτμισης και ατμοσφαιρικών κατακρημνισμάτων (βροχή, ομίχλη, χαλάσι, χιόνι, πάχνη κτλ)

2. Κλιματική αλλαγή στις γεωλογικές εποχές

Στη κλίμακα των μεγάλων γεωλογικών εποχών η θερμοκρασία του πλανήτη εναλλάσσεται μεταξύ **θερμών περιόδων** και **παγετώνων**. Η τελευταία (πέμπτη) παγετώδη περίοδο είναι του Πλειστόκαινου (2.6 εκ. έτη μέχρι 12 χιλ. έτη περίπου

πριν από σήμερα). Την εποχή αυτή διαδέχεται το Ολόκαινο, μια μεσοπαγετώδη περίοδο, που συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Σύμφωνα με τους επιστήμονες, η επόμενη περίοδο παγετώνων δεν θα ξεκινήσει πριν από τουλάχιστον 10.000 ή 20.000 χρόνια.

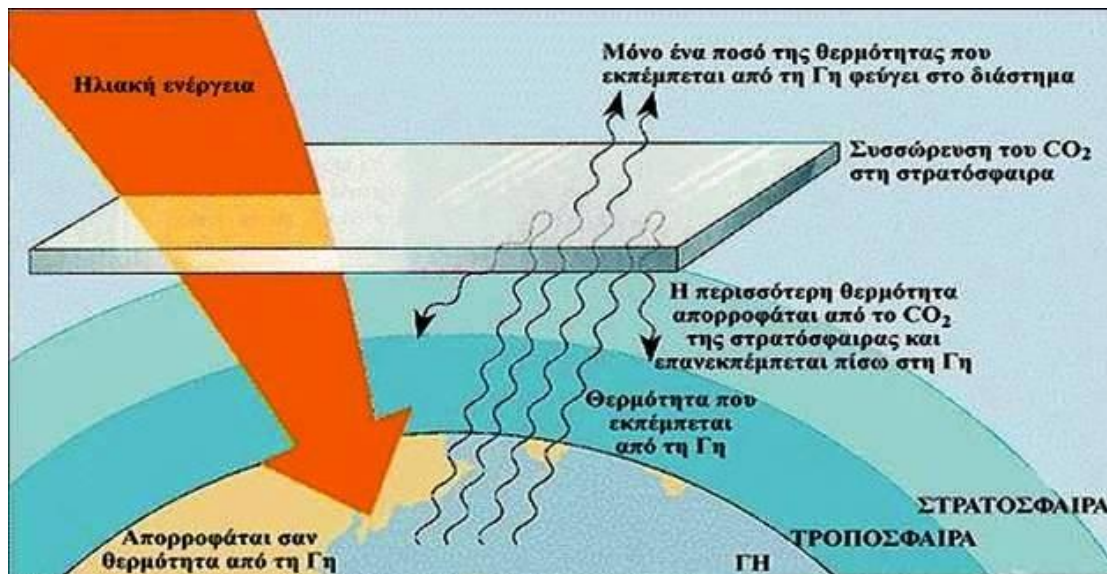
Γεωλογικές εποχές και κλίμα

3. Το φαινόμενο του θερμοκηπίου.

Ένα φυσικό φαινόμενο.

Το φαινόμενο του θερμοκηπίου είναι ένα φυσικό φαινόμενο που συνδέεται με την ύπαρξη της ατμόσφαιρας γύρω από τον πλανήτη μας. Η ατμόσφαιρα παγιδεύει, με τη μορφή θερμότητας, ένα μέρος της ηλιακής ακτινοβολίας που ανακλάται από την επιφάνεια της γης με τη μορφή υπέρυθρης ακτινοβολίας.

Τα αέρια που απορροφούν την υπέρυθη ακτινοβολία κατά φθίνουσα σειρά σημασίας είναι οι υδρατμοί (55%), το διοξείδιο του άνθρακα(39%), το μεθάνιο(2%), το υποξείδιο του αζώτου (2%), οι χλωροφθοράνθρακες (2%).

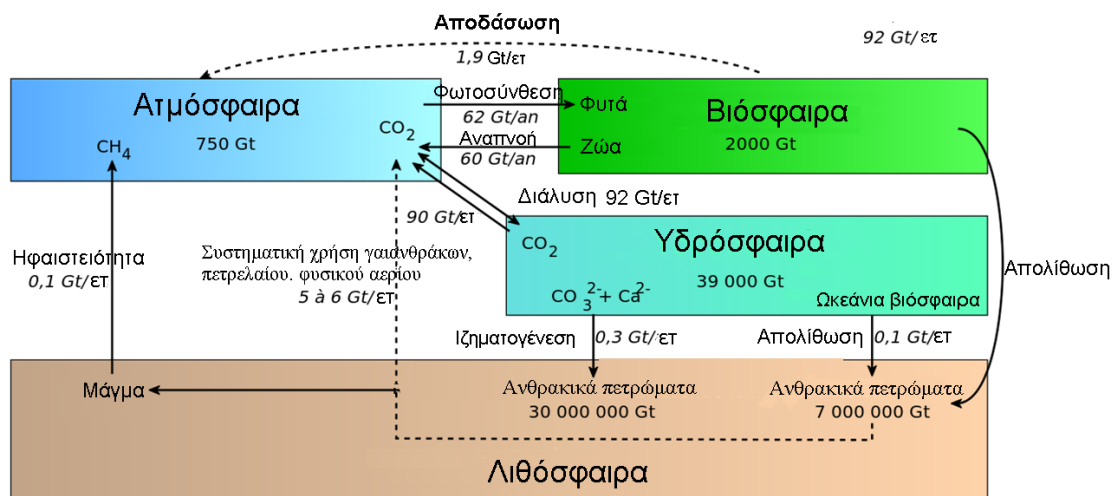
Πηγή www.aegean.gr/gympeir/media/thermo2.jpg

Αν δε δεσμευόταν η υπέρυθη ακτινοβολία, η μέση θερμοκρασία της Γης θα ήταν -18°C , αντί για τη μέση θερμοκρασία των 15°C που είναι ευνοϊκή για τη ζωή.

Το διοξείδιο του άνθρακα (CO_2) είναι το πιο σημαντικό από τα αέρια που διατηρούν τα επιθυμητά επίπεδα θερμοκρασίας στη Γη.

Οι διεργασίες εκπομπής και απορρόφησης CO_2 που προκύπτουν στη φύση αποτελούν τον φυσικό κύκλο του άνθρακα και είναι υπεύθυνες για τη διατήρηση της ισορροπημένης συγκέντρωσης του CO_2 στην ατμόσφαιρα.

Ο κύκλος του άνθρακα

-----> Ανθρώπινη παρέμβαση

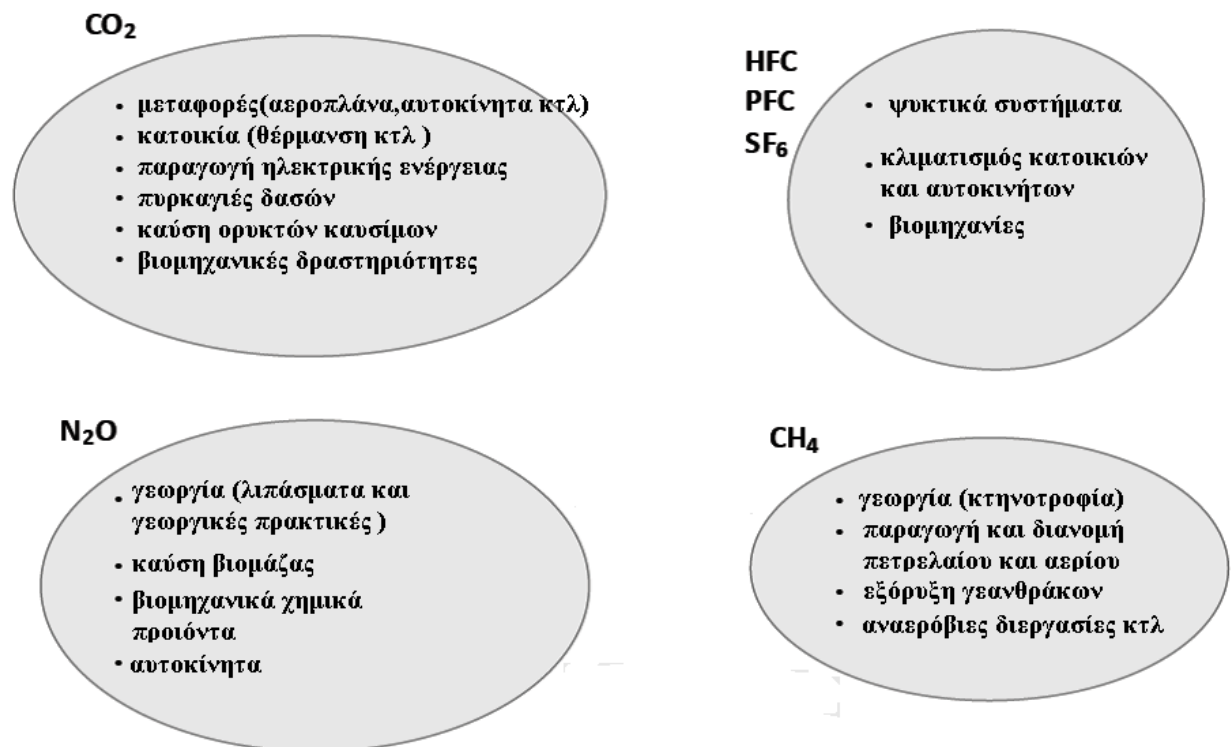
Πηγή: http://fr.wikipedia.org/wiki/Cycle_du_carbone Τροποποιημένο

Η διαταραχή της ισορροπίας του εκπεμπόμενου CO₂ και της αντίστοιχης ποσότητας που απορροφάται (πχ ανθρώπινες δραστηριότητες) είναι δυνατό να επηρεάσει το φυσικό κύκλο του άνθρακα.

4. Η ευθύνη μας στη κλιματική αλλαγή.

Η παγκόσμια θερμοκρασία αυξάνεται ραγδαία από τις αρχές του εικοστού αιώνα. Ο κύριος παράγοντας που ευθύνεται για την αύξηση της θερμοκρασίας φαίνεται να είναι η αύξηση των αερίων του θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα. Όλα δείχνουν ότι η αύξηση αυτή δεν οφείλεται σε φυσικούς παράγοντες. **Οι ανθρώπινες δραστηριότητες απελευθερώνουν ένα ορισμένο αριθμό αερίων του θερμοκηπίου, που προστίθενται στην ατμόσφαιρα, δημιουργώντας έτσι ένα προσθετικό φαινόμενο θερμοκηπίου.**

Τα κυριότερα αέρια που συμβάλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου ανθρωπογενούς προέλευσης

Πηγή. Le changement climatique du Réseau Action Climat France (2007) Τροποποιημένο

CO₂ = Διοξείδιο του άνθρακα

CH₄ = Μεθάνιο

N₂O = Υποξείδιο του αζώτου

HFC = Υδροφθοράνθρακες

PFC = Υπερφθοράνθρακες

SF₆ = Εξαφθοριούχο θείο

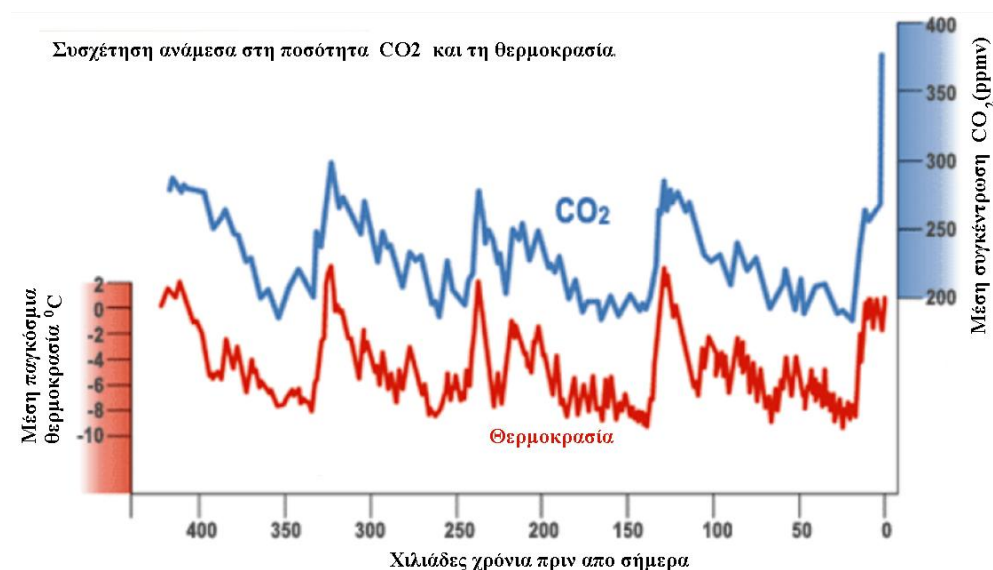
} Φθοριούχα αέρια

Σημαντικές επιπτώσεις σε παγκόσμιο επίπεδο

Τροποποίηση των κλιματικών συνθηκών

Υψηλότερες θερμοκρασίες

Παρά τις πολλές αβεβαιότητες σχετικά με το μέγεθος των αλλαγών που έρχονται, πολλοί επιστήμονες πιστεύουν ότι το 2100 η μέση θερμοκρασία του πλανήτη μας θα έχει αυξηθεί μεταξύ 1,1 και 6,4 ° C. Αυτή η αύξηση της θερμοκρασίας δεν θα είναι η ίδια παντού. Θα είναι μεγαλύτερη πάνω από την ξηρά από ό, τι πάνω από τους ωκεανούς, κυρίως σε μεσαία και υψηλά γεωγραφικά πλάτη από ό, τι στις τροπικές περιοχές.

Πηγή: Rapport du GIEC, bilan 2001 des changements climatiques

Τροποποίηση του κύκλου του νερού και των βροχοπτώσεων.

Το κλίμα είναι μια θερμική μηχανή που η δραστηριότητα του εξαρτάται από την ποσότητα της ενέργειας που το κάνει να λειτουργεί. Οι συνέπειες της υπερθέρμανσης του πλανήτη μπορεί επίσης να οδηγήσουν σε αλλαγή των ατμοσφαιρικών κινήσεων και των βροχοπτώσεων. Παρατηρείται ήδη, μεταβολή στην κατανομή των βροχοπτώσεων σε τοπικό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο. Η ηπειρωτική βροχόπτωση στο βόρειο ημισφαίριο έχουν αυξηθεί κατά 5-10% ενώ οι βροχοπτώσεις μειώθηκαν κατά 3% σε ένα τμήμα της Μεσογείου και της Βόρειας και της Δυτικής Αφρικής.

Πιο συχνά ακραία καιρικά φαινόμενα

Εάν και τίποτα δεν έχει αποδειχθεί μέχρι τώρα, η αύξηση των συγκεντρώσεων των αερίων του θερμοκηπίου, θα μπορούσε να αλλάξει τη συχνότητα, την ένταση και τη διάρκεια των ακραίων φαινομένων, όπως καταιγίδες, κύματα καύσωνα, έντονες καταιγίδες, ανεμοστρόβιλοι ...

Το λιώσιμο των πάγων και η μείωση χιονόπτωσης

Έχει παρατηρηθεί μείωση της κάλυψης χιονιού (περίπου 10% από τα τέλη της δεκαετίας του 1960) και η υποχώρηση των παγετώνων σε παγκόσμιο επίπεδο. Επειδή ο πάγος λιώνει σιγά-σιγά από την άνοιξη, παρέχει μια σταθερή μια σταθερή παροχή στα συστήματα τροφοδοσίας του νερού.

Σε ορισμένες περιοχές, το πρόωρο λιώσιμο του χιονιού και του πάγου αυξάνει τον κίνδυνο των πλημμυρών στις αρχές του έτους και μειώνει τη ροή του νερού από το τέλος της άνοιξης και όλο το καλοκαίρι. Αυτός ο περιορισμός της παροχής νερού στη ζεστή περίοδο θα μπορούσε να προστεθεί σε χαμηλότερη υγρασία του καλοκαιριού, συμβάλλοντας στη διαταραχή του κύκλου του νερού.

Η άνοδος της στάθμης της θάλασσας.

Η στάθμη της θάλασσας είναι ήδη κατά μέσο όρο 12 - 22 cm υψηλή κατά τη διάρκεια του εικοστού αιώνα, σε όλο τον κόσμο. Η κύρια αιτία είναι το φαινόμενο της θερμικής διαστολής των ωκεανών: όσο περισσότερο πιο ζεστό είναι το νερό, τόσο περισσότερο όγκο καταλαμβάνει. Ο μέσος όρος της στάθμης της θάλασσας σε παγκόσμιο επίπεδο θα αυξηθεί κατά 18-59 cm μέχρι το 2100, με σημαντικές περιφερειακές διαφορές. Τα νησιά και οι παράκτιες πεδιάδες με χαμηλό υψόμετρο όπως οι ατόλες του Ειρηνικού θα αντιμετωπίσει τον αυξανόμενο κίνδυνο των πλημμυρών η απειλούνται άμεσα με βύθιση.

Συνέπειες για τη βιοποικιλότητα

Η υπερθέρμανση του πλανήτη θα επηρεάσει **βαθύτατα τη βιοποικιλότητα**. Η κλιματική αλλαγή θα μπορούσε να οδηγήσει στην απώλεια των περισσότερων από ένα εκατομμύριο είδη μέχρι το 2050, και το 15-37% των χερσαίων ειδών που απειλούνται με εξαφάνιση.

Η αλλαγή του κλίματος που οφείλεται σε ανθρώπινες δραστηριότητες είναι πολύ γρήγορη, με συνέπεια κάποια είδη δεν θα έχουν χρόνο για να εξελιχθούν και να προσαρμοστούν στις συνθήκες διαβίωσης που αλλάζουν τόσο γρήγορα. Κάποια θα μετακινηθούν σε υψηλότερα γεωγραφικά πλάτη και υψόμετρα για να βρουν ευνοϊκότερους όρους διαβίωσης. Αντίθετα, ορισμένα είδη μπορούν να επωφεληθούν από τη βελτίωση ή την επέκταση του οικοτόπου τους.

Η αλλαγή του κλίματος θα επηρεάσει επίσης τη χρονική στιγμή της αναπαραγωγής των ειδών. Υπάρχουν ήδη ενδείξεις πρώιμης ανθοφορίας σε ορισμένα φυτά και μετανάστευσης των πτηνών. Αυτό δημιουργεί δύσκολες καταστάσεις για ορισμένα ζώα που δεν μπορούν πλέον να βρουν κατάλληλη τροφή για τα νεογνά τους, που γεννήθηκαν πρόωρα.

Συνέπειες για τον άνθρωπο, τα γεωργικά και δασικά συστήματα, την υγεία και την οικονομία

Η κλιματική αλλαγή θα επηρεάσει τις ανθρώπινες δραστηριότητες ως σύνολο, και με άδικο τρόπο. Οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής θα γίνονται περισσότερο αισθητές στις αναπτυσσόμενες χώρες και μεταξύ των φτωχότερων κοινωνικών ομάδων των οποίων προσαρμοστική ικανότητα είναι χαμηλότερη, με αποτέλεσμα την αύξηση των ανισοτήτων στον τομέα της υγείας και την πρόσβαση σε επαρκή τροφή, νερό. Σε παγκόσμιο επίπεδο, οι συνέπειες της κλιματικής αλλαγής θα είναι σημαντικές από την άποψη του οικονομικού κόστους. Αν κάποιος ήθελε να ποσοτικοποιήσει τις δαπάνες αυτές, θα πρέπει να εκτιμάται απώλειες περίπου 5% του παγκόσμιου ΑΕΠ κάθε χρόνο, και θα μπορούσε ακόμη και να ανέλθει σε 20%

Γεωπολιτικές συνέπειες:

Μετανάστευση.

Η κλιματική αλλαγή θα οδηγήσει σε μείωση των βροχοπτώσεων σε ξηρές και ημίξηρες, υποτροπικές περιοχές όπως η Αφρική και η Ασία, με αποτέλεσμα τη **μείωση της γεωργικής παραγωγής τους**. Σε αυτό προστίθεται η διάβρωση του εδάφους από τον άνεμο και τη μείωση των υδάτινων πόρων, η άνοδος της στάθμης της θάλασσας που θα συμβάλουν στην αύξηση της πίεσης σε μεγάλο βαθμό για μετανάστευση.

Αύξηση των τάσεων συγκρούσεων.

Με την αλλαγή του κλίματος εντείνονται οι ανισοροπίες στη διαθεσιμότητα των υδάτινων πόρων, γεγονός που μπορεί να προκαλέσει ή να επιτείνει τις καταστάσεις συγκρούσεων μεταξύ χωρών ή ακόμη και μέσα σε μία χώρα.

Η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής

Περιλαμβάνει δύο πτυχές:

τη μείωση των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου

- στον τομέα των μεταφορών
- στον τομέα της γεωργίας
- στον τομέα της βιομηχανίας
- στον οικιστικό και τριτογενή τομέα

την προσαρμογή στις μελλοντικές αλλαγές

- πρόβλεψη των φυσικών κινδύνων που θα μπορούσαν να επιδεινωθούν από την κλιματική αλλαγή
- ανάπτυξη και συντήρηση χώρων πρασίνου στην πόλη
- προσαρμογή του χωροταξικού σχεδιασμού σε προαστιακές περιοχές, όπως οι αγροτικές

Από την άποψη του κόστους της σε παγκόσμιο επίπεδο υπολογίζεται μια απώλεια τουλάχιστον 5% έως 20% του παγκόσμιου ΑΕΠ ετησίως, εάν δεν γίνει κάτι για να μετριάσει την έκταση της κλιματικής αλλαγής και να προετοιμάσει την προσαρμογή. Σε σύγκριση, οι δαπάνες που προβλέπονται για την άμεση δράση, συμπεριλαμβανομένης της καταπολέμησης της εκπομπής των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου θα ήταν 1% του ΑΕΠ ετησίως. Επομένως αν και το κόστος της σταθεροποίησης του κλίματος είναι σημαντικό, είναι διαχειρίσιμο και δεν είναι ανάλογο με το κόστος της αδράνειας.

Διεθνείς δεσμεύσεις

Εάν δεν είναι δυνατόν να σταματήσει η υπερθέρμανση του πλανήτη, είναι αναγκαίο να περιοριστεί όσο το δυνατόν περισσότερο, το μέγεθος της και να την επιβραδύνουμε για να δοθεί περισσότερος χρόνος στα οικοσυστήματα και την ανθρώπινη κοινωνία για να προσαρμοστούν.

Μέτρα για τον περιορισμό προφανώς εξαρτάται από τις αποφάσεις που λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο και ακόμα σε διεθνές. Αλλά στην πραγματικότητα, οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου μπορούν να μειωθούν μόνο **με μια αλλαγή συμπεριφοράς**

σε όλα τα επίπεδα: τα αποτελέσματα εξαρτώνται από τη συμμετοχή του κάθε πολίτη, κάθε επιχείρησης, κάθε τοπικής αρχής.

Μια σειρά Παγκόσμιων Διασκέψεων του ΟΗΕ για την Κλιματική Αλλαγή που πραγματοποιήθηκαν από το 1972(Διεθνή Συνδιάσκεψη της Στοκχόλμης) μέχρι το 2012 (Διάσκεψη της Ντόχα στο Κατάρ) σηματοδότησε την πολιτική και τη διεθνή αναγνώριση της κλιματικής αλλαγής.

Συμπεράσματα

Εάν δεν είναι δυνατόν να αποφευχθεί η μελλοντική αλλαγή του κλίματος, είναι απαραίτητο να επιβραδυνθεί και να περιοριστεί η έκταση της για την άμβλυνση των συνεπειών της και την δυνατότητα προσαρμογής στις μελλοντικές αλλαγές

Τα μέτρα για τον περιορισμό των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου, εξαρτώνται από τις αποφάσεις που λαμβάνονται σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

Αλλά ρεαλιστικά, οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου δεν μπορεί να μειωθούν χωρίς μία αλλαγή συμπεριφοράς σε όλα τα επίπεδα και τα αποτελέσματα εξαρτώνται από τη συμμετοχή του κάθε πολίτη, κάθε επιχείρησης, κάθε τοπικής αρχής σε αυτή τη μεγάλη πρόκληση.

Σε ατομικό επίπεδο η μείωση της κατανάλωσης ενέργειας έχει νόημα δεδομένου ότι η άμεση χρήση ενέργειας αντιπροσωπεύει το 50% των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου που εκπέμπονται από κάθε νοικοκυριό..

Για να επιτευχθεί αυτό, τρία επιπλέον δεδομένα θα πρέπει να υλοποιηθούν.

- **Εξοικονόμηση ενέργειας: για να αποφευχθεί η σπατάλη ενέργειας σε κάθε επίπεδο και ατομική αλλαγή της συμπεριφοράς μας προς αυτή την κατεύθυνση** πχ Επιλογή ηπίων μέσων μεταφοράς (μαζικά μέσα, ποδήλατο, περπάτημα κτλ) για τις μετακινήσεις μας. Θέρμανση του σπιτιού σε 19 ° C αντί των 21 ° C και χρήση ρουχισμού. Κατάργηση τις παλιών ηλεκτρικών συσκευών. Επιλογή αγοράς τοπικών προϊόντων και από τη βιολογική γεωργία ...

- Χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας,: το ξύλο, η ηλιακή θερμική ή φωτοβολταϊκή ...

Η ιστορική πορεία των παγκόσμιων διασκέψεων του ΟΗΕ για την κλιματική αλλαγή.

I: Διεθνή Συνδιάσκεψη της Στοκχόλμης (1972). Υιοθετήθηκαν οι θεμελιώδεις αρχές του δικαίου που αφορούν στο περιβάλλον και δρομολογήθηκε η εκκίνηση του Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για το περιβάλλον

II: Ίδρυση της Παγκόσμιας Επιτροπής για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη με έδρα τη Γενεύη (1983)

III: Δημοσίευση Έκθεσης για το Κοινό μας Μέλλον που είναι γνωστή ως Έκθεση Brundtland (Διασφάλιση της Βιώσιμης Ανάπτυξης,1987)

IV: Συγκρότηση Προπαρασκευαστικής Επιτροπής του ΟΗΕ (1989) για τη σύγκλιση Παγκόσμιας Συνδιάσκεψης για το περιβάλλον εντός των τριών επομένων ετών (Διαδικασία '92)

Παγκόσμια Συνδιάσκεψη του Ρίο Ντε Τζανέιρο που είναι γνωστή ως Συνάντηση Κορυφής για τη Γη (1992).

Προέκυψαν 5 Διεθνείς Συμβάσεις: Η Διακήρυξη του Ρίο για το περιβάλλον και την ανάπτυξη. Το ολοκληρωμένο πρόγραμμα δράσης Local Agenda 21. Η δήλωση των αρχών για τη διαχείριση, διατήρηση και βιώσιμη ανάπτυξη των δασών. Η σύμβαση για τη βιολογική ποικιλομορφία. Η σύμβαση για την αλλαγή του κλίματος με ισχύ από το Μάρτιο του 1994 η οποία είχε ως στόχους: (α) τη μείωση των εκπομπών αερίων ρύπων που επιτείνουν το φαινόμενο του θερμοκηπίου, και (β) τη διαφοροποίηση του βάρους ευθύνης για την παραγωγή των αερίων μεταξύ αναπτυγμένων και αναπτυσσόμενων χωρών

VI: Σύνοδος Γιοχάνεσμπουργκ (2002, Ρίο + 10 χρόνια)

Τέθηκε σε ισχύ το Πρωτόκολλο του Κιότο (2005)

VII: Μπαλί, 2007.

Οι 192 χώρες που έχουν συνυπογράψει τη Σύμβαση-Πλαίσιο του ΟΗΕ για την Κλιματική Αλλαγή συμφώνησαν για έναν οδικό χάρτη διαπραγματεύσεων ο οποίος καθορίζει τα βασικά θέματα που θα έπρεπε να αντιμετωπιστούν το Δεκέμβριο του 2009 στη Διάσκεψη της Κοπεγχάγης

VIII: Διάσκεψη της Κοπεγχάγης (2009).

Ονομάστηκε Συμφωνία της Κοπεγχάγης που αναγνωρίζει ότι απαιτούνται βαθιές περικοπές στις παγκόσμιες εκπομπές ρύπων σύμφωνα με την επιστήμη. Καθορίζει εθελοντικές δεσμεύσεις για περιορισμό των ρύπων χωρίς όμως να ορίζει τα ανώτερα ποσοστά και τις χρονικές δεσμεύσεις

IX: Διάσκεψη του Κανκούν (Μεξικό, 2010).

Η παγκόσμια κοινότητα συμφώνησε για τα ακόλουθα: 1. Ότι η αύξηση της παγκόσμιας θερμοκρασίας πρέπει να διατηρηθεί κάτω από τους 2 βαθμούς Κελσίου 2. Τα βιομηχανικά έθνη δεσμεύτηκαν να δημιουργήσουν ταμείο οικονομικής ενίσχυσης του αναπτυσσόμενου κόσμου για τα επόμενα τρία έτη προκειμένου τα φτωχά κράτη να προσαρμοστούν στην πράσινη τεχνολογία 3. Συμφωνήθηκε η χρηματοδότηση των εθνών που έχουν δασικό πλούτο προκειμένου να τον προστατέψουν από την υλοτομία και τη γεωργία, και 4. Να διατηρηθεί σε ισχύ το Πρωτόκολλο του Κιότο το οποίο επιβάλλει στα πλούσια κράτη δεσμευτικούς περιορισμούς για τις εκπομπές ρύπων και εκπνέει στις 31 Δεκεμβρίου του 2012

X: Διάσκεψη του Ντέρμπαν (2011, Νότιος Αφρική).

Η λεγόμενη Πλατφόρμα του Ντέρμπαν αποτελεί τον οδικό χάρτη για μια παγκόσμια πολιτική για το κλίμα με στόχο τη μείωση των εκπομπών των ρύπων του θερμοκηπίου και επιθυμητό αποτέλεσμα τον περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας κατά 2 βαθμούς σε σχέση με το 1990. Μέχρι το 2015 θα πρέπει να αποφασιστεί μια νέα συμφωνία για την προστασία του κλίματος η οποία θα περιλαμβάνει όλες τις χώρες και η οποία θα τεθεί σε εφαρμογή από το 2020. Αποτέλεσε μια νίκη της ΕΕ η οποία στο μεταξύ προετοίμασε την Πρωτοβουλία Ενέργεια 2020 και τον Οδικό Χάρτη της πορείας για τη μετάβαση σε μια ανταγωνιστική οικονομία χαμηλών επιπέδων ανθρακούχων εκπομπών το 2050. Στρατηγικές που δεσμεύουν και τη χώρα μας.

XI: Διάσκεψη της Ντόχα (Δεκ. 2012, Κατάρ)

Ζητούμενο της διοργάνωσης ήταν να δοθεί μια παράταση στο Πρωτόκολλο του Κιότο μέχρι το 2020, οπότε αναμένεται να υπογραφεί ένα πιο φιλόδοξο πλάνο περιβαλλοντικής προστασίας.

Βιβλιογραφία

Amy Dahan Dalmedico, Hélène Guillemot 2013. Changement climatique : Dynamiques scientifiques, expertise, enjeux g eopolitiques. Sociologie du Travail, Volume 48, Issue 3, Pages 412-432 Copyright   Elsevier B.V.

S. Lonergan, 1998. “The role of environmental degradation in population displacement”, Environmental Change and Security Project Report, Issue 4, Spring.

A. Simms, 2003. “The Case for Environmental Refugees”, New Economics Foundation, London.

S Somot, 2005. Modélisation climatique du bassin méditerranéen: variabilité et scenarios de changement climatique. - hal.archives-ouvertes.fr

Digilib.lib.unipi.gr/dspace/bitstream/unipi/5117/1/Aggelopoulou. pdf

fr.wikipedia.org/wiki/Changement climatique

www.alterre-bourgogne.org/.../guide-pedagogique-sur-le-paysage.pdf

www.acmg.asso.fr/pdf/Changement%20climatique%20ACMG.pdf

www.powershow.com/.../ PaleoClimate and Atmosphere:, Recent to Distant Past